Ч. 49 Субота 16 (3) марта 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З краєвого сойму. — Російска дума. — По убитю Петкова.

Вчерашнє засіданє краєвого сойму зачало ся о год. 11 і чверть перед полуднем. На порядку дневнім: Перше читанє справоздань Виділу краєвого: 1) В предметі утвореня з розпарцельованої посїлости табулярної Долга войнилівска нової громади адміністрацийної під назвою Землянка. 2) О доповняючім виборі одного посла на сойм краєвий з виборчого округа палати торговельної і промислової в Кракові. 3) В предметі зізволеня репрезентациї повітовій в Калуши на побір в р. 1907 висших додатків повітових до безпосередних податків. 4) Перше читанє внеску п. Вурста в справі заснованя середної школи в Калуши. 5) Перше читанє внеску п. Ґломбиньского о зміну постанов арт. IV, V, VI і VII закона о радї шкільній краєвій з 15 лютого 1905 В. з. кр. ч. 39. 6) Перше читанє внеску Ґломбиньского в справі обезпеченя робітників на случай старости і неспосібности до працї. 7) Перше читанє внеску п. Вівена в справі будови зелїзницї лучачої Броди на Залозцї з Тернополем. 8) Перше читанє внеску п. Скалковского в справі прискореня поступованя при влучуваню рустикальних парцель до табулярного комплексу з рівночасним або попереджаючим виділенєм з того комплексу ґрунтів рівної вартости і 9) внеску о стисле перестеріганє закона з дня 6 лютого 1869 В. з. д. ч. 18, що до повідомлюваня гіпотечних вірителів о виділеню парцель. 10) Продовженє розправи подрібної над справозданєм комісиї адміністрацийної о внесеню посла Абрагамовича і тов. о урядовім язицї автономічних властий. Справоздавець посол Лясковский реферував згідно з внесенєм п. Абрагамовича. Законопроєкт приймила палата в другім і третім читаню.

З Москви доносять: „Московскія Ведомости" пишуть, що з огляду на алярмуючі поголоски о мнимім розвязаню думи кілька европейских держав поробило російскому правительству в приязний спосіб представленя, зазначуючи, що в теперішній хвили викликало би то за границею як найнекористнїйше враженє. Не вдаючи ся отже у внутрішні справи Росиї, заграничні кабінети, особливо француский, висказали погляд, що кождий крок противний конституциї мусїв би погіршити фінанси, а тим самим і міжнародне положенє Росиї, котре не далось би так легко направити. — Члени опозицийних сторонництв в думі відбули вчера збори у кн. Долгорукова, на котрих ухвалено по відчитаню заяви президента мінїстрів Столипина голосувати за звичайним переходом до дневного порядку. — Бюро Вольфа доносить з Петербурга: Орґан кадетів „Рѣчь" доносить, що заява президента мінїстрів Столипина єсть коротка і зредаґована в дусї поступовім. Заява висказує жаль, що правительство змушене правити краєм на основі виїмкових законів. Дальше заява висказує надію, що буде можливе знести вскорі ті виїмкові постанови в цілій державі. В аґрарній справі заява каже, що конечна єсть основна реформа аґрарна, котра не може бути рівнана з вивласненєм приватної посїлости. Конечним єсть також зменшати податковий тягар, що гнете біднїйші верстви населеня, заведенєм постепенного податку доходового. Вкінци згадує заява о приготовлюваню правительством предложень в справі робітничій.

Уконституованє думи посуває ся наперед дуже поволи. Причиною має бути за довге розслїджуванє мандатів. Другою — і здаєть ся важнїйшою — причиною єсть та, що між сторонництвами лївицї нема солїдарности і порозуміня. Головно ходить о спосіб, в який має бути принята декларация правительства. Социялїсти з своїми жаданями стоять відокремлені. Інші сторонництва лївицї рішили вислухати декларациї супокійно. За те показали ся грубі ріжницї що-до справи амнестиї. Кадети ведуть

---

36)

Пан Лєкок.

З француского — Еміля Ґаборіо.

(Дальше).

Заким Зеґміллєр приступив до важнїйших питань переслуханя, звернув острим тоном увагу Політа на єго становище і дав єму до зрозуміня, що від єго поведеня і від єго відповіди буде зависїти вирок в справі, іза котрої він сидить в слїдчій вязници.

Політ вислухав то все байдужно і з досить іронїчною міною. Він не робив собі нїчого з тої погрози. Він розвідав ся і єму здавало ся, що знає докладно, як давати собі раду. Єму казали, що не може більше дістати як як шість місяців вязницї. Ну, а один місяць більше або менше то для него дрібниця!

Судия відгадував тому чоловікови по очах єго гадки і перервав свої упімненя.

— Суд — сказав він по короткій перерві — вимагає від вас поясненя про деяких гостий, що заходили до шинку вашої матери.

— Ба, там заходило богато! — відповів той непотріб поганим охриплим протяжним голосом.

— Чи знаєте може між ним якого, що називає ся Ґустав.

— Нї, пане!

Зеґміллєр лишив се питанє, щоби не зробити Політа недовірчивим, і говорив дальше.

— То мусите собі чей пригадувати Ляшнера?

— Ляшнера? Перший раз чую таке імя.

— Розважте добре! Полїция знає богато річий.

Хлописко той анї не моргнув на то.

— Я кажу правду, пане! Та що би менї прийшло з того, як би я не сказав правди?

В сїй хвили отворились нараз двері і увійшла „честна Тоня" з дитиною на руках. На вид свого мужа нещаслива аж крикнула з радости і підійшла до него. Але Політ відступив ся і глянув на неї таким оким, що она мовби аж задеревіла.

— Лиш мій ворог — крикнув він сердито — міг би казати, що я знаю якогось Ляшнера. Я би єму не забув того і не простив аж до смерти, хто би на мене таку бріхню сказав!

Глава двайцять сема.

Возьний Зеґміллєра, котрий пішов шукати Лєкока, щоби єго зараз привести до канцеляриї, вибрав ся зараз в дорогу. Він рад був з того, що має добру нагоду поволочити ся трохи по улицях.

Насамперед пішов на префектуру, але там єму сказали, що Лєкока нїхто не видів. Відтак, яко совістний чоловік, зачав заглядати по всїх шинках; в однім застав якогось знакомого та заплатив єму навіть скляночку вина. Але Лєкока анї видати анї чувати.

Тепер пустив ся він чим скорше назад. Якраз, коли станув в дверех судової палати, загуркотїла якась дорожка. Він обернув ся механїчно. От яке щастє! З воза злїз Лєкок, за ним батько Абсент і невістка вдовицї Шіпен. Возьний з важною міною приступив до молодого полїциста і сказав єму, щоби ішов зараз з ним до пана судиї. Пан судия допитував ся вже може сто разів за ним, чогось дуже нетерпеливий і не в гуморі; можете бути певні — додав він — що вам добре голову змиє.

Лєкок лиш усьміхав ся, коли ішов сходами на гору. Тїшив ся навіть, що зробить судиї таку несподіванку. Однак возьний добре виворожив.

Молодий полїцист, котрому все було пильно, не видів в тім нїчого злого, що не запукав до дверий судиї; на жаль зробив ще й ту дурницю, що пустив наперед жінку, котрої сьвідоцтво мало так велике значінє. Аж остовпів, коли побачив, що судия не сам і що переслухує того чоловіка, котрого пізнав на фотоґрафії, Політа Шіпена.

Зрозумів зараз цїлу вагу своєї похибки; передовсїм розходило ся о то, щоби муж і жінка не порозуміли ся. Він прискочив длятого зараз до „честної Тонї", вхопив єї безвзглядно за плече і казав їй виходити.

Бідна жінчиско була страшно змішана, мало не зімлїла і дрожала цїла як лист трепети. Не виділа і не чула нїчого як лиш свого чоловіка. Але чого він від неї так відскочив? Чого так люто на неї подивив ся?

Хотїла щось сказати, єго спитати. Оперла ся на хвильку приказови Лєкока, але все-таки досить довго, щоби почути слова Політа, котрі єї мов грім вразили. Коли Лєкок то побачив, вхопив єї як перо і виніс на коритар.

переговори з социяльними демократами в тій цїли, щоби над заявою правительства перейти без мотивів до дневного порядку а не ставляти внесеня на удїлене votum недовіря. Против того виступають також селяньскі посли і заявляють, що скоро людові социялїсти і социялдемократи внесли би votum недовіря, то они (селяньскі посли) напятнують то поведене і оголосять, що інтелїґентні члени тих обох сторонництв дїлають против волї селян.

Убийник Петкова, Петров, котрий спершу виступав дуже різко, тепер виявляє жаль. Єго переслухане відбуває ся все при сьвідках, аби ухилити можливі закиди, що слїдчий судия впливав на єго зізнаня. Судово-лїкарскі розслїди виказали, що убийник єсть здоровий на умі, хоч дуже роздражнений. З арештованих осіб більшу вже часть випущено на волю, 30 осіб полишає ся ще у вязници, а між ними ті особи, котрі мали потайні сходини з убийником. То суть студенти і видалені урядники. Нинї буде Петров ставати до ока з своїми спільниками. Переслуханий Петров зізнав, що убийства допустив ся під впливом підбурюючих статий опозицийної праси як також в наслїдок сумного положеня маєткового свого і матери. Дальше признав ся, що кілька разів на зборах обговорювано пляни замаху і що постановлено убити князя Фердинанда і Петкова, або Ґенадиєва, аби приневолити теперішне правительство до уступок. Також студенти, відбуваючі науки у Франциї, підбурювали Петрова листами до довершеня замаху.

Новинки.

Львів, дня 15-го марта 1907.

— Є. Вел. Цїсар зволив вселаскавійше удїлити зі своїх приватних фондів комітетови будови церкви в Хлопівцї, повіта гусятиньского, на докінчене тої будови запомоги в сумі 200 корон.

— Іменованя і перенесеня. П. Намістник іменував практикантів будівництва: Ів. Батицкого, Станисл. Марконї'го, Мих. Буґельского, Ювеналя Пруса Невядомского, Кар. Гарґуля, Ром. Коритовского, Мечисл. Станка, Тад. Зубрицкого, Фр. Ковальского, Генр. Альбрехта, Витов. Дзендзелевича, Алекс. Гаспарї'го і Йос. Плішевского ад'юнктами будівництва, призначаючи до служби: Буґельского в експозитурі управи будови реґуляциї Сяну в Динові, Невядомского в управі будови реґуляциї Днїстра в Станиславові, Дзендзелевича в управі будови реґуляциї Сьвічи в Болехові.

II. Намістник перенїс інжинерів: Ант. Корасевича з Тарнова до Жидачева, Стан. Шульца де Шульцер з Самбора до Львова, Ем. Братра з Бялої до Львова, Витов. Якимовского з Волехова до Львова, Ант. Лянґера з Перемишля до Тарнова — і ад'юнктів будівництва: Альфр. Роєвского з Ряшева до Стрия, Адольфа Шнайдера із Стрия до Самбора та повірив Корасевичеви управу реґуляциї Днїстра межи Розвадовом а Журавном.

— Сенат унїверситетский видав відозву до всіх студентів львівского унїверситету, в котрій вказує на то, як велику шкоду роблять они собі самим і суспільности, коли спиняють дїяльність огнища просьвіти і взиває їх до розваги і спокою. Нехай молодїж у відносинах до унїверситету і взаєминах між собою не руководить ся упередженями і пристрастию. Крім того зарядив сенат в справі потвердженя фреквентациї, що правники і фільософи мають зложити індекси у портиєра головного будинку унїверситету і зголосити ся по їх відбір у недїля перед самими вписами на лїтний курс. Хто хоче дістати індекс скорше, має подати свою адресу під фотографією. Медики дістануть потверджене фреквентациї як звичайно. Здаване кольоквій полишає ся порозуміню з професорами.

— Дрібні вісти. Фабрика виробів паперових під фірмою „Леополія“ у Львові збанкротовала. Довги виносять 285.000 корон. — Фані Фанд, о котрій ми доносили, що попекла ся страшно в наслїдок того, що обходила ся неосторожно з горіючою лямпою нафтовою, померла вчера в шпитали. — Зарібниця Мария Вуйціцка посовгла ся вчера і впала так нещасливо, що зломила ногу. Поготівля ратункова подала їй першу поміч. — Сполученим Державам прибуде нова удїльна держава. З трох дотеперішних удїльних держав Вашінґтон, Ідаго і Ореґон мають бути виділені части і сполучені в нову державу під назвою Лїнкольн. Нова держава буде займати 65.000 квадратових кільометрів з 400.000 жителїв.

— Конкурс на одну стипендию родинну для учеників шкіл середних імени Грушкевича. По мисли завіщаня бл. п. Евсебія Грушкевича з дати Нисько дня 27 червня 1890 р., головний видїл товариства „Просьвіта“ у Львові оголошує отсим конкурс на одну родинну стипендию для учеників шкіл середних ім. Грушкевича, які викажуть ся, що є потомками бл. п. о. Віктора Грушкевича, помершого в Колодрубах в 1880 р., бл. п. о. Киприяна Грушкевича, помершого в Дахнові в 1882 р., бл. п. о. Самуїла Грушкевича, помершого в Клїцку в 1877 р. і професора ґімназияльного Теофіля Грушкевича. Стипендию сю виплатить ся в двох піврічних ратах по 100 кор. Поданя о надане згаданої стипендиї належить вносити найдальше до 1 цьвітня 1907 р. до головного видїлу товариства „Просьвіта“ у Львові, якому прислугує так заряд фондом стипендийним як і удїлене стипендиї.

— Звичайні загальні збори „Краєвого товариства кредитового урядників і сьвященників“, стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові відбудуть ся в пятницю дня 29-го н. ст. марта 1907 о години 6-ій вечером в салї „Сокола“ у Львові при ул. Руской ч. 20 (дім „Днїстра“) з слїдуючим порядком дневним: 1. Відчитане і приняте протоколу з попередних загальних зборів. 2. Звіт дирекциї за VI. рік адмін. 1906. 3. Звіт комісиї ревізийної. 4. Внесеня ради що до розділу чистого зиску за рік 1906. 5. Затверджене вибраного Радою одного директора і заступників директорів (§ 25 стат.) 6. Вибір 6 членів Ради на місце уступаючих: бл. п. проф. Івана Бічая, о. Володимира Ганицкого, Осипа Кузьмича, радн. Юліяна Січиньского, секр. Івана Чернявского і Ілька Яремкевича (§ 32 стат. 7. Вибір 6 заступників членів Ради (§ 32 стат.) 8. Вибір 3 членів комісиї ревізийної і 1 заступника (§ 38 статута). Наколи би в означеним часї не зібралось потрібне до комплету число членів, відбудуть ся того самого дня, в тім самім льокалю і з тим самим дневним порядком о год. 6½ вечером другі збори, котрих рішеня будуть правосильні без огляду на число присутних членів (§ 36 стат.)

— Страшна пригода стала ся — як доносять до „Дїла“ — дня 8 с. м. на лїсовій зелїзници Крізера в Крушельници стрийского повіта. Зелїзничі вози, наладовані бучиною і пущені з гори (без машини) з шаленою скоростию, стрітили на дорозї (а властиво на рамцї без запору) місцевого глухонїмого чоловіка Стефана Даньового і буквально рознесли єго на кусні. Вхопивши нещасного під себе, тягли єго вози ще яких 250 метрів дальше, так що цїлий сей простір зелїзницї був обризканий кровію і покритий кусниками тїла покійного. Причиною сего сумного випадку було з одної сторони калїцтво покійного, з другої легковажене зелїзничих приписів. Нещасний лишив калїку сестру, котру працею своїх рук удержував. В критичній хвили йшов він мабуть до склепу по сіль.

— Вина і кара межи адвокатами. Свого часу доносили ми, що два львівскі адвокати др. Райх і др. Єкелес побили ся в тутешнім судї повітовім. З того очевидно мусїв вийти процес. Др. Райх запізвав дра Льва Єкелеса о чинну обиду чести а засудив дра Єкелеса на кару 21 днів арешту, заміняючи ту кару на грошеву в сумі 1050 корон.

Цїла тота подія не тревала й мінути а Зеґміллер лише що хотів висказати словами свій гнів, коли двері замкнули ся і він лишив ся знов сам один з Політом.

— Геге! — подумав собі Ґоке зі справдешним вдоволенєм, — буде щось нового.

Але що він нїколи не забував на свої обовязки протоколянта, хоч собі щось і думав, то шепнув судиї до уха питане:

— Чи послїдні слова сьвідка записати також?

— А вже ж! — відповів Зеґміллер. — І то запишіть прошу слово в слово!

Він мовчав. Двері отворили ся ще раз і увійшов возьний та передав якусь карточку і вийшов знову. Тота карточка то був листок паперу з Лєкокового записника; він написав на нїм олївцем імя жінки і коротко але вираз но то, що довідав ся від неї.

— Як той чоловік о всім думає! — сказав судия сам до себе. Аж тепер здогадав ся, що значила тота сцена перед хвилькою і він подвійно жалував того, що тих двоє зійшли ся в єго канцелярії. Але хтож був тому винен? Єго власна нетерпеливість і необачність, що по висланю возьного казав привести до себе Полїта Шіпена. Але впрочім і не дуже тим непокоїв ся і длятого відозвав ся до Полїта:

— Отже то була ваша жінка, котру ми тут тепер видїли?

— Так — відповів Полїт так спокійно, як би то єго нїчо не обходило.

— Она хотїла кинути ся вам на шию, а ви єї відтрутили.

— Я єї не відтручав.

— Ну, то скажім про мене, що ви єї здалека держали від себе; ви й не подивили ся на дитину, котру она вам наставила. Длячого?

— Бо то не така хвиля, щоби о чувствах думати.

— Не правда. Ви хотїли попросту, щоби она не рушила ся з місця, підчас коли ви їй казали, що она має говорити.

— Я? Я казав їй, що она має говорити?

— Як би не так, то висказані вами слова не мали би нїякого значіня.

— Які слова?

Судия звернув ся до протоколянта і сказав:

— Ґоке, прочитайте сьвідкови послїдне речене.

Секретар став читати монотонним голосом:

„Я ненавидів би того аж до смерти, хтоби сказав, що я знаю Ляшнера“.

— Ну? — відозвав ся Зеґміллер — що то має значити?

— То прецї легко зрозуміти.

Зеґміллер підняв ся з свого місця, подивив ся остро на Полїта і сказав:

— Досить вже тої брехнї! Ви приказали своїй жінцї, щоби она мовчала, то єсть чистий факт. Нащо? Щож може она нам нового розповісти? Чи гадаєте, що полїция не знає нїчого про ваші відносини до Ляшнера, о вашій розмові з ним, коли він ждав на вас на возї край пустого поля, о тім майнї, котре ви сподївали ся дістати від него? Послухайте моєї ради і признайте ся, доки ще пора! Ви пустили ся на дуже небезпечну дорогу. Можна більше як в один спосіб бути участником злочину!

Шіпена то очевидно дуже пригнобило і він спустив голову в долину, але все-таки не хотїв нїчого сказати. Судия задзвонив відтак і казав завести Полїта назад до вязницї, але з цїлою осторожностию, щоби він не зійшов ся знову зі своєю жінкою.

Скоро Полїта вивели, увійшов Лєкок. Єго брала ся така розпука, що мало не рвав собі волося на голові.

— Аж не знаю, що собі за то зробити, що я не видобув всего з тої жінки, що она знала, коли то ще можна було легко зробити. Я знав, що ви ждете на мене, пане судие, і длятого я спішив ся і менї здавало ся, що то добре буде.

— Будьте спокійні, не таке велике лихо, як здає ся і можна ще буде єго направити.

— Нї, пане судие, нї! Не видобудемо вже нїчого з тої нещасливої. Від коли побачила свого чоловіка, не хоче анї слова сказати. Она любить єго пристрастно і він має безмежну силу над нею. Він наказав їй мовчати і она буде мовчати.

(Дальше буде).

— **Катастрофа в Тульоні.** Доси видобуто 107 трупів осіб, котрі стали ся жертвою катастрофи на „Єні“. Число пропавших без сліду росте щораз більше і припускають, що дійде до 160 або 175. Між погибшими знаходить ся також командант панцирника Пер Адіґер, один із найздібнійших офіцирів французскої маринарки. Коли настав вибух, працював він в своїй комнаті; з него знайдено ще лиш кістяк. Огонь і хемічні творива, які витворили ся при гореню, не лишили з тіла нещасливого офіцира більше нічого як лиш кости.

Межи виратованими знаходить ся один поручник, котрий свого часу підчас вибуху вулькана Мон Пеле на острові Мартініка був на корабли „Сюше“ і лиш случайно уйшов смерти; та й тепер лиш случайно виратував ся з горіючого корабля. Всі, що виратували ся, оповідають згідно, що чули лиш перший вибух а тоді напів непритомні втікали, куди хто видів і міг; другого і прочих вибухів на корабли ніхто не чув. В одній з комор муніцийних на задній части корабля знайдено вчера около 50 трупів збитих в одну купу і страшно попечених.

З горіючого корабля, як звістно, кидало по дальших вибухах ґранатами, котрі летіли далеко, аж на місто. Один ґранат впав на корабель „Сюффрен“ і розніс стоячого там заступника офіцира, якогось Ру на дрібні куснї. Велика небезпечність грозила другому панцирникови „Патрі“, що стояв в тім самім сухім доку о яких 200 метрів далеко від „Єни“. Командант корабля, Прат, видячи, що машинерия на заставках не може їх борзо піднести, щоби впустити воду до басену, казав гарматою розсадити браму заставкову а тоді басен наповнив ся зараз водою і єго панцирник уратував ся.

Загально говорять тепер, що вибух на „Єні“ був ділом анархістів, а погляд сей опирають на тім, що вибух настав в позадній части корабля, де суть офіцирскі кабіни і то в хвили, коли там нікого не було і можна було вибух приготовити. Відтак звертають увагу на то, що підчас вибухів летіло богато ґранатів на місто, а на дах одної камениці впав кусень ґранату, що важив аж 5 кільо.

Телеґрами.

Петербург 15 марта. (П. А.) Нинї, о три чверти на 6 рано завалила ся стеля в сали засїдань Думи державної. Яко причину катастрофи подають хибну будову салї. Заповіджене нині засїдане відпадає.

Петербург 15 марта. Фракциї опозицийні відбули вчера знову нараду над становищем, яке треба заняти супротив заяви правительства. Нарада тревала до пізна в ночи. Ухвала не запала. Социяльні демократи заявили, що тревають при своїй постанові; они предкладали трудовикам, щоби до них прилучили ся, ті однак відмовили. Завтра підчас перерви засїданя, котру президент має зарядити перед заявою правительства, мають зібрати ся фракциї на нараду.

Петербург 15 марта. (П. А.) Социяльно-демократична фракция заявила рішучо, що не може відступити від свого наміру дати відповідь на заяву правительства.

Петербург 15 марта. Кадети відбули нараду над тим, яку форму дати заяві о амнестиї. Порішено, що треба виступити з поважно умотивованою адресою до трону, позаяк виступлене з проектом закона було би ділом антиконституцийним. Кадети постановили підпирати той свій погляд в комісиї, котру вибере Дума для сеї справи.

Петербург 15 марта. Саля засїдань виглядає як велике румовище. Всі лавки засипані, лиш льожі не нарушені. Коли би стеля була завалила ся підчас засїданя, богато осіб було би утратило житє. Злочинний замах уважають за виключений.

Інсбрук 15 марта. Вчера в ночи спали в горах осуги снїгові і наробили великої шкоди.

Берлин 15 марта. До бюра Вольфа доносять з Лодзї: Незнані люди зранили вчера тяжко револьверовими вистрілами фабриканта Штільпера. Поліцай і вояки стрілили за втікаючими виновниками замаху. Командант войсковий зарядив, щоби прохожі при стрічи патрулї виймали руки з кишені. — На ул. Бенедиктиньскій прийшло до бійки межи громадами робітників, при чім кілька осіб зранено. Войско розігнало зібраних. — В Зґежи застрілено жандарма. Виновники замаху не знані.

Петербург 15 марта. Над салею засїдань Думи знаходили ся прилади вентиляцийні, котрі були дуже тяжкі. Прилади ті і стара конструкция причинили ся до заваленя стелї. 200 місць в самій серединї салї засипані дошками і штукатурою. Дорогоцінний жирандоль знищений. Реконструкция потягне ся мабуть дві недїлї.

Засїдане думи відбуде ся нині в сали Катерини в Тавридскій палаті. На бажане послів відбуде ся перед засїданєм богослужене.

Білград 15 марта. Вчера рано хотїло 150 робітників з провінциї дістати ся до фабрики цукру, щоби там станути до роботи. Страйкуючі робітники недопустили їх, стріляючи з револьверів. Прийшло до бійки з жандармериєю, в котрій 3 робітників убито, а 5 тяжко зранено.

Харків 15 марта. О звістнім вибуху бомби підчас ревізиї в помешканю студентки доносять, що убитий рітмайстер жандармериї на зивав ся Сьвідерский. Крім него згинули на місци: номічник комісаря і стрійковий. Два инші стійкові ранені тяжко а два легко. Крім того утратили житє дві незнані особи, котрі були тоді в помешканю а три приватні особи ранені тяжко. Вибух настав о 12 год. в полудне в домі Рутайкіна, при ул. Каразіньскій.

Піттсбурґ 15 марта. З причини великої повени устав зовсїм рух торговельний. Всі великі фабрики мусїли здержати роботу; 100.000 робітників остало ся без працї.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1908.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8 55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скалата
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6 10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7 20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1 5[illegible]	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5 25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скалата (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скалата (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі инші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Сьвіжий Мід

десеровий курацийний найлучший, твердий або плинний, (патока) в власних пасік 5 клґ. 6 К 60 сот. оплатно.

Коріневіч, ем. учит.

Іванчани п. л.

Інсерати

принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

БІЛЄТИ ІЗДИ

на всі зелїзниці

продає

краєві і заграничні

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна

Аґенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цїнах оригінальних.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).